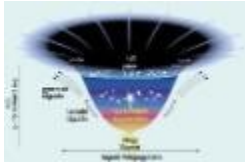

PANNON-PALATINUS Egyoldalas

Tudomány

A világegyetem keletkezése, elméletek

Edwin Hubble: 1929-ben Hubble a kapott távolságokat összehasonlította Slipher vöröseltolódás-méréseivel, és egy híres ábrát készített, amelyet ma Hubble-diagramnak neveznek. Hubble ábrája azt mutatta, hogy a galaxisok vöröseltolódása – és így a távolodása – arányos volt a Földtől való távolságukkal: ahányszor távolabb van egy galaxis, annyszor gyorsabban távolodik tőlünk.

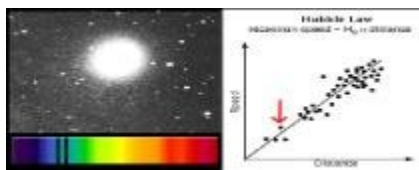

Georgij Antonovics Gamov (Георгий Антонович Гамов), orosz születésű amerikai fizikus. 1948-ban az amerikai Alpherrel kidolgozzák az ősrobbanás elméletét. A cél a kozmikus elemgyakoriság megmagyarázása volt. Az ősrobbanás elmélete nagyon termékenynek bizonyult, még akkor is, amikor pont arra nem volt alkalmas, amire Gamow szánta: a kozmikus elemgyakoriságának megmagyarázására. „Az anyag ősállapotát olyanak kell elképzelni, mint a nagyon sűrű, túlhevített neutrongázt.”

Az Alan Guth (1947-) amerikai fizikus és mások által 1980-ban felvetett elmélet, egy olyan mechanizmust ír le, amelynek során a korai [Világegyetem](#) rendkívüli gyorsasággal (az „[ősrobbanás](#)” során) 10–26 m átmérőről 10–32 s alatt 10 cm-re tágult.

Hubble-törvény közeli galaxisra

Szerkesztette: Szacsy Mihály